

image not found or type unknown

Continuació o represa dels poemets de Montsouris

Fecha de publicació:

01/10/2007

Bartomeu Fiol Mora

Sello Editorial:

Edicions Proa

Una poesia contundent i irònica

Contacto de prensa

Una poesia contundent i irònica

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Com el seu mateix títol suggereix, aquest llibre conté un recull de poemes escrits a París, al davant del parc de Montsouris. Primer el 1959 i finalment el 2005. Què ha impulsat Fiol a reprendre i completar un text de joventut oblidat durant quaranta anys? Potser que «tal com no som exactament els subjectes del pensar / no pensem, el pensament se'ns imposa / tampoc no ho som plenament de l'escriptura / no escrivim, un discurs se'ns dicta.». I, per si es podia objectar que l'home que fou jove a París i el qui escriu ara no són el mateix, «El temps no és realment el nostre medi. / El temps no ens identifica o determina. / No és veritat que ningú ni res / torni vell». En la breu història del llibre que precedeix els poemes, Fiol desafia explícitament el lector a acabar la Continuació... No és una tasca fàcil, però aquells que l'emprenguin tenen garantida la possibilitat de fer-hi troballes d'aquelles que, com demana Fiol a un bon poema, et modifiquen i et trastoquen.

Bartomeu Fiol Mora

Bartomeu Fiol i Móra (Palma de Mallorca, 1933). És poeta i llicenciat en Ciències Polítiques per la Universitat de Madrid, però ha desenvolupat també altres oficis, com ara hotelier o llibreter. Però com autor i, sobretot, com a poeta, Bartomeu Fiol marca una època de la poesia catalana a les Illes. Des de molt jove es va veure influït per les veus de Blai Bonet o de Rosselló-Pòrcel, lectures que l'acompanyarien ja des dels anys universitaris. Així, en els 50 publica petites provatures, en forma de poemes solts o de reculls: recordem L'últim (1955). Són edicions fetes de manera privada que, amb posterioritat, no ha volgut incorporar a la seva obra. De fet, aquesta comença amb Calaloscans (1966), un llibre amb certs ressons de Salvador Espriu que ha estat glossat per Jaume Pomar com a "símbol d'una realitat més vasta i mite d'una utopia per tal de reflexionar sobre una col·lectivitat, les seves limitacions i les possibles alternatives de cara a l'esdevenidor".